

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: V. H.
zastoupený advokátkou JUDr. Yvetou Janákovou
sídlem Vachova 43/5, 602 00 Brno

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 7. 2018, č. j. MV-84575-8/SO-2015,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 30. 7. 2018, č. j. MV-84575-8/SO-2015, **se ruší** a věc **se vrací** k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Yvetě Janákové, advokátce, sídlem Vachova 43/5, 602 00 Brno, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která je splatná z účtu Krajského soudu v Brně do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 25. 3. 2015, č. j. OAM-59408-23/DP-2012, a toto rozhodnutí potvrdila. Napadeným rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě, a platnost povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a ve spojení s § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) neprodloužil, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu účastníka řízení na území.
2. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí shledala, že žalobcem podané odvolání není důvodné. Uvedla, že správní orgán prvního stupně řádně a v souladu se zákonem pořídil a posoudil všechny důkazy a další podklady pro rozhodnutí a zjistil stav věci v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Správní orgán prvního stupně podle žalované řádně odůvodnil výrok napadeného rozhodnutí včetně aplikace § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl povinen mít v souladu s § 89 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) platné povolení k zaměstnání; pokud tomu tak nebylo, dopouštěl se výkonu nelegální práce dle § 5 písm. e) bod 2. zákona o zaměstnanosti. Žalovaná souhlasí se závěrem správního orgánu prvního stupně, že pokud určitou činnost nelze považovat za podnikání, pak je třeba se zabývat otázkou, čím tato činnost je. Výkon nelegální práce je porušením jiných právních předpisů, které lze považovat za závažnou překážku pobytu cizince na území. Žalovaná zdůraznila, že se nejednalo o uložení sankce, k čemuž není správní orgán oprávněn, ale pouze o zjištění učiněné v rámci řízení o žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území za účelem podnikání. Uvedla, že žádost žalobce byla zamítnuta na základě zjištění, že žalobce vykonával u společnosti TACHAGRO s.r.o. zaměstnání bez vydaného povolení z úřadu práce, což správní orgán prvního stupně opřel o protokol o výsledku kontroly uskutečněné dne 23. 5. 2013 inspektory oblastního inspektorátu práce. Ačkoliv žalobce od 18. 3. 2015 disponuje živnostenským oprávněním, neznamená to, že skutečně vykonává podnikatelskou činnost. Žalovaná uvedla, že neplnění účelu pobytu nenastane pouze v případě, že účastník řízení nevykonává práci pro danou společnost vůbec, ale i pokud vykonává činnost odlišnou od činnosti, pro kterou mu bylo vydáno povolení k pobytu. Tím, že žalobce vykonával zaměstnání bez povolení k zaměstnání, dopustil se společenské škodlivosti takového rozsahu, na základě kterého mu nelze prodloužit platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Žalovaná má dále (na základě skutečností, které žalobce uvedl při výslechu) za prokázané, že žalobce minimálně od roku 2015 do 1. 2. 2017 vykonával závislou práci, když pracoval na vinohradě v Brumovicích. Žalobce nevykonával funkci jednatele, ale dopustil se výkonu nelegální práce, když vykonával činnosti na vinohradě v Brumovicích a žádným způsobem obchodně nezastupoval společnost TACHAGRO s.r.o. Výpověď žalobce podle žalované podtrhuje dlouhodobé neplnění účelu pobytu na území.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce navrhl soudu, aby rozhodnutí žalované i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

4. Žalobce je přesvědčen, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem. Zdůraznil, že je jednatelem obchodní korporace TACHAGRO s.r.o. a že funkci jednatele pro tuto společnost opravdu vykonával. Skutečnost, že se v řízení vyskytla i jiná smlouva než je smlouva o výkonu funkce, byla důsledkem administrativního pochybení. Žalobce zdůraznil, že není českým státním občanem, neorientuje se v české právní úpravě a nezná přesný smysl smluvních institutů.
5. Žalobce namítal, že z obchodního rejstříku i z výpovědí vyplynulo, že žalobce vykonával funkci jednatele. Pokud při výslechu připustil, že ve společnosti vykonával určité manuální činnosti, tato skutečnost by podle jeho názoru neměla být překážkou pro prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce považuje za běžné, pokud jednatel vedle vedení společnosti vykonává i potřebné manuální činnosti, tímto žalobce mimo jiné šetřil společnosti prostředky za případné brigádníky. V případě žalobce se tedy jednalo spíše o péči řádného hospodáře než o nedodržování podmínek stanovených zákonem o pobytu cizinců. Žalobce je přesvědčen, že z žádného právního předpisu nevyplývá, že by statutární orgán obchodní korporace mohl v obchodní korporaci působit výhradně ve funkci jednatele a nemohl vykonávat činnosti jiné. Navíc bylo prokázáno, že si je žalobce vědom, v čem spočívá funkce jednatele, jak byl do funkce ustanoven, uvedl, že podepisoval dokumenty a za výkon funkce pobíral odměnu.
6. Dále žalobce uvedl, že na území České republiky pobýval řádně a legálně cca 20 let. Vždy dodržoval veškeré povinnosti, platil daně i veškeré odvody. Českou republiku považuje žalobce za svůj domov. Žalobce je držitelem živnostenského oprávnění, pro Českou republiku nepředstavuje žádnou zátěž.
7. Žalobce je přesvědčen, že administrativní nedopatření spočívající ve využití nesprávného smluvního typu, na jehož základě ve společnosti působil, by nemělo mít za následek neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu v situaci, kdy žalobce po dlouhou dobu pobýval na území České republiky bez jakýchkoliv problémů se zákonem.
8. Žalobce žádal o provedení důkazu výsledkem svědka – pana B. Š., nar. X, ze společnosti TACHAGRO s.r.o., který je v situaci podat relevantní informace.

III. Vyjádření žalované k žalobě a replika žalobce

9. Ve vyjádření k žalobě žalovaná předně uvedla, že pokud žalobce hodlá na území České republiky pobývat a vykonávat zde podnikatelskou činnost, je jeho povinností dodržovat zákony České republiky. Odkázala přitom na obecnou zásadu, že neznalost zákona neomlouvá. Uvedla, že skutečnost, že žalobce je zapsán v obchodním rejstříku jako jednatel společnosti, neznamená, že funkci jednatele skutečně vykonával. Skutečnost, že žalobce disponuje živnostenským oprávněním, není podle žalované namístě, neboť žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podal žalobce dne 24. 9. 2012, avšak živnostenským oprávněním disponoval až ode dne 18. 3. 2015. Z uvedeného je zjevné, že minimálně do 17. 3. 2015 žalobce nemohl vykonávat podnikatelskou činnost, neboť činnost vykonávanou pro společnost TACHAGRO s.r.o. nebylo možné považovat za činnost podnikatelskou. K námitce, že výkon manuálních činností jednatelem není překážkou pro prodloužení platnosti povolení k pobytu, žalovaná uvedla, že z odpovědí žalobce na položené otázky správního orgánu vyplynulo, že nešlo o pouhé mimořádně vykonávané manuální činnosti. Z výpovědi jednoznačně vyplynulo, že žalobce nevykonával funkci jednatele, ale naopak se dopustil nelegální práce, jelikož vykonával činnosti na vinohradě v Brumovicích a žádným způsobem obchodně nezastupoval

společnost TACHAGRO s.r.o. K navrhovanému výsledku svědka žalovaná uvedla, že není třeba doplňovat dokazování, neboť skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností.

10. S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
11. V reakci na vyjádření žalované byla soudu doručena replika, v níž žalobce v zásadě setrval na argumentaci vyjádřené v žalobě. Trvá na tom, že funkci jednatele společnosti skutečně vykonával a namítal, že žalovaná účelově vyjímá ty části výsledku, které jdou v jeho neprospěch. Žalovaná měla podle jeho názoru zohlednit, že v době vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (ke dni 25. 3. 2015) byl řádným držitelem živnostenského oprávnění. Rovněž se po celou dobu pobytu jednalo o osobu bezúhonnou, řádně plnící všechny zákonné povinnosti, bylo tedy na místě v souladu se zásadou *in dubio pro mitius* žádosti žalobce vyhovět.

IV. Posouzení věci soudem

12. Zdejší soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalované, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že žaloba **je důvodná**.
13. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu vydaného za účelem podnikání – účast v právnické osobě, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
14. Podle § 46 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1 písm. a) až e), § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.
15. Podle § 44a odst. 3 zákona o pobytu cizinců žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu přijímá a rozhoduje o ní ministerstvo. Na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se ustanovení § 35 odst. 2 a 3, § 36, § 46 odst. 3 a 7 a § 47 vztahují obdobně.
16. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).
17. Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza.
18. Dle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
19. K námitce žalobce, že jako cizinec se neorientuje v české právní úpravě a nezná přesný smysl smluvních institutů, soud uvádí, že platí obecná právní zásada *ignorantia legis neminem excusat*, tzn. neznalost zákona neomlouvá. Žalobce tedy musí dbát na to, aby znal právní předpisy České republiky a aby je rovněž dodržoval. Žalobce se nemůže dovolávat neznalosti právní úpravy, která se ho bezprostředně dotýká a která stanoví podmínky pro jeho oprávněný pobyt na území cizího státu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze

dne 20. 2. 2015, č. j. 5 A 298/2010-48; všechna zde uvedená rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Této námitce tedy soud nepřisvědčil.

20. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem účasti v právnické osobě s platností od 29. 10. 2010 do 22. 10. 2012. Dne 24. 9. 2012 požádal žalobce o prodloužení platnosti tohoto povolení za stejným účelem. K žádosti žalobce předložil rozhodnutí valné hromady ze dne 24. 8. 2012 o stanovení odměny jednatelům společnosti a rovněž pracovní smlouvu ze dne 1. 1. 2012, z níž vyplývá, že žalobce uzavřel se společností TACHAGRO s.r.o. pracovní poměr s druhem práce jednatel společnosti a zemědělský pracovník. Žalobce dále předložil doklady obdobné výplatním páskám za měsíce červen, červenec, srpen 2012, a potvrzení o dobách nemocenského pojištění, dle něhož byl žalobce od 1. 1. 2012 přihlášen jako zaměstnanec společnosti TACHAGRO s.r.o. Ze sdělení úřadu práce bylo dále zjištěno, že žalobci nebylo v České republice vydáno žádné povolení k zaměstnání.
21. Součástí spisu byl i protokol o výsledku žalobce v rámci řízení o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 1. 2. 2017, z něhož vyplývá, že žalobce od roku 2015 pracoval jako dělník ve vinohradě a ve firmě v Brumovicích na živnostenský list. Žalobce v rámci výsledku uvedl, že jeho „šéfem“ je pan Š., sídlo podnikání má hlášeno na adrese B. 267, kde se nachází firma Brumovín, kde pracuje. Na otázku, jakou konkrétní činnost žalobce vykonává, uvedl, že stříhá, váže, kope, na vinohradu, osekávání, sečení trávy, občas dělají cesty, když je potřeba. Když není práce na vinohradě, umývá kádě na víno, podle toho co mu řeknou, něco uklidí. Za práci dostává přibližně 15 000 Kč čistého, peníze mu předává pan Š. Výše částky, kterou dostane, se odvíjí podle práce, třeba za ostříhání vinohradu je tolik a tolik. Vinohrady i sazenice vinné révy patří panu Š., zajišťuje je pan Š. Když žalobce ráno vstal, šel do firmy, do práce, zeptal se, co má dělat, řekli mu, že má umývat kegy, nádoby na víno, a protože sněžilo, tak i sníh uklízel. Pan Š. mu řekl, co má udělat. Na dotaz, jak se žalobce dozví, co je potřeba udělat, uvedl, že jde na firmu a zeptá se, dostane rozkaz a jde dělat, co je potřeba. K práci používá nástroje patřící firmě, které kupuje pan Š. Práci po žalobci kontroluje pan Š. Zapiše si, co žalobce udělal, aby mu to mohl zaplatit. Žalobce v rámci výsledku dále uvedl, že před rokem 2015 byl jednatelem společnosti TACHAGRO, kde dělal, co bylo potřeba. Díval se, jak lidi dělají. Když bylo potřeba, taky něco dělal, když se nestíhalo. Šlo o práci v zemědělství. Jako jednatel společnosti TACHAGRO působil od roku 2000, 17 roků, poslední příjem za výkon funkce jednatele měl před rokem. Společnost TACHAGRO neměla v roce 2015 žádné zaměstnance. Do funkce jednatele žalobce zvolila valná hromada. Mimo dohlížení na pracovníky a případné výpomoci v zemědělství žalobce nic jiného nedělal. Žalobce podepisoval za společnost smlouvy, ale nevzpomene si jaké. Za výkon funkce dostával odměnu, ale už neví kolik.
22. Klíčovým v projednávané věci byl výklad neurčitého právního pojmu obsaženého v § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, podle něhož nelze prodloužit platnost povolení k dlouhodobému pobytu, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu ČR nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.
23. Správní orgán prvního stupně dospěl na základě skutkových zjištění k závěru, že ve věci byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území České republiky. Jiná závažná překážka spočívala v tom, že žalobce byl minimálně v období od 1. 1. 2012 do 24. 9. 2012 zaměstnán u společnosti TACHAGRO s.r.o., u již byl jednatelem, a vykonával zde zemědělskou činnost, aniž by

mu bylo vydáno povolení k zaměstnání podle § 89 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, tedy vykonával nelegální práci ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti.

24. Žalovaná se ztotožnila se závěrem správního orgánu prvního stupně, že byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti žalobce z důvodu existence jiné závažné překážky pobytu cizince na území. Uvedla, že tím, že žalobce vykonával zaměstnání bez povolení k zaměstnání, dopustil se společenské škodlivosti takového rozsahu, na základě kterého mu nelze prodloužit platnost povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Dále uvedla, že výsledkem ze dne 1. 2. 2017 bylo prokázáno, že žalobce minimálně od roku 2015 do 1. 2. 2017 vykonával závislou práci. Z provedeného výsledku podle žalované vyplývá, že žalobce nevykonával funkci jednatele, ale naopak se dopustil výkonu nelegální práce, když vykonával činnosti na vinohradě v Brumovicích a žádným způsobem společnost TACHAGRO s.r.o. obchodně nezastupoval. Výpověď žalobce podle žalované podtrhla dlouhodobé neplnění účelu pobytu na území.
25. Z uvedeného podle názoru soudu vyplývá, že správní orgán prvního stupně shledal existenci jiné závažné překážky pobytu cizince na území ve výkonu práce bez povolení k zaměstnání (tj. ve výkonu nelegální práce). Žalovaná nadto konstatovala, že žalobce neplnil účel povoleného pobytu.
26. Soud má za to, že ze strany správních orgánů došlo k aplikaci § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců nesprávným způsobem, resp. že odůvodnění závěru o existenci jiné závažné překážky pobytu cizince na území, nebylo dostatečné.
27. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 66/2019-41) je při posuzování žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu cizince podle § 34 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců primárním hlediskem sledování účelu, pro který byl pobyt cizinci povolen. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 Azs 66/2017-29, je smyslem prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu zajištění dalšího legálního pobytu cizince na území ČR, a to při pokračování účelu, pro který mu bylo pobytové oprávnění uděleno. Správní orgán proto musí při posuzování žádosti přihlížet k tomu, zda cizinec jím deklarovaný účel náležitě využívá. Účel, pro který byl cizinci povolen pobyt, musí být skutečně naplněn. Pro posouzení, zda cizinec porušil podmínku plnění účelu pobytu, je nutné posoudit konkrétní skutkové okolnosti; zejména rozsah období, kdy tento účel nebyl plněn, a důvody tohoto neplnění (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2012, č. j. 3 As 15/2012-29). Za závažnou překážku prodloužení pobytu cizince je pak třeba považovat situaci, kdy účel pobytu nebyl plněn po „většinu doby“ povoleného pobytu (viz např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2014, č. j. 7 Azs 144/2014-35). Nenaplnění účelu předchozího pobytu je důvodem pro neprodloužení dlouhodobého pobytu dle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, přičemž plnění účelu pobytu se posuzuje do minulosti.
28. Skutečnost, že cizinec naplňuje účel, pro který mu byl dlouhodobý pobyt udělen, nevylučuje, aby správní orgán shledal jinou závažnou překážku, kterou může být i zjištěná činnost naplňující znaky nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 2. zákona o zaměstnanosti (srov. např. právní závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2017, č. j. 11 A 168/2017-47, dle nichž: Výkon nelegální práce na území České republiky je třeba vnímat jako jednání, které naplňuje znaky porušování právních předpisů České republiky nebo jejich obcházení. Podezření správního orgánu na obcházení zákona cizincem lze hodnotit jako zjištění jiné závažné překážky pobytu cizince na území České republiky [§ 56 odst. 1

písm. j) zákona o pobytu cizinců]. Jde o překážku, kterou zákon o pobytu cizinců přímo nedefinuje, a která může v tom kterém případě dosahovat takové intenzity, že je možné ji vnímat jako závažnou). Při výkladu tohoto pojmu a jeho aplikaci je však třeba vždy přihlížet ke konkrétním skutkovým okolnostem výkonu činností, které by bylo možné označit za nelegální práci. Je tedy nutné, aby konkrétní okolnosti nasvědčovaly takové intenzitě případného porušení pravidel o zaměstnanosti, resp. intenzitě porušení veřejného zájmu na ochraně pracovního trhu, která by ospravedlňovala aplikaci závažných překážek bránících dalšímu pobytu cizince na území (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019, č. j. 10 Azs 98/2019-32).

29. Soud nepochybně, že pod pojem „jiné závažné překážky pobytu cizince na území“ lze podřadit výkon nelegální práce cizincem, je však třeba zdůraznit, že porušení pravidel o zaměstnávání cizinců musí být prokázáno ve vyšší intenzitě. Jinak řečeno, nikoliv každé porušení § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti ve spojení s § 89 odst. 2 zákona o zaměstnanosti musí být automaticky považováno za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území. Například situace, kdy cizinec jako společník a jednatel obchodní společnosti vykonává pro společnost vedle vlastního obchodního vedení společnosti určité další činnosti, nemusí být sama o sobě takové intenzity, že by byla založena jiná závažná překážka. I Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 15. 1. 2019, č. j. 4 Azs 375/2018-33, nebo v rozsudku ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 66/2019-41, k závěru, že pochybení cizince, který kromě podnikání uzavřel zaměstnanecký poměr se společností, ve které je jednatelem, není bez dalšího jinou závažnou překážkou ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců.
30. Z uvedených důvodů soud konstatuje, že v projednávaném řízení bylo třeba se v první řadě zabývat otázkou, zda žalobce plnil či neplnil účel předchozího povoleného pobytu, tedy zda řádně vykonával funkci jednatele společnosti TACHAGRO s.r.o. Pro případ, že žalobce účel pobytu neplnil, bylo nutné se následně zabývat otázkou, v jakém rozsahu tak nečinil, resp. po jakou dobu z celkové doby předchozího povoleného pobytu (tj. z období od 29. 10. 2010 do 22. 10. 2012) účel pobytu neplnil. Pokud by účel pobytu nebyl plněn po většinu doby předchozího pobytu, mohlo by jednání žalobce naplnit definici „jiné závažné překážky pobytu cizince na území“ ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Pro případ, že žalobce účel pobytu plnil, a současně byla shledána jiná překážka pobytu na území (nelegální práce), bylo potom namístě zkoumat konkrétní skutkové okolnosti výkonu činností, které bylo možné označit za nelegální práci, a zabývat se tím, zda porušení zákona o zaměstnanosti bylo s ohledem na tyto okolnosti natolik intenzivní, že by bylo možné jednání podřadit pod pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“.
31. Z obsahu napadených rozhodnutí vyplývá, že ani správní orgán prvního stupně, ani žalovaná se uvedenými relevantními skutečnostmi v dostatečné míře nezabývali.
32. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán jako důvod neprodloužení platnosti dlouhodobého pobytu uvedl výkon nelegální práce (výkon zemědělské činnosti pro společnost TACHAGRO s.r.o. bez vydaného povolení k zaměstnání), vůbec se však explicitně nevyjádřil k otázce, zda žalobce současně vykonával funkci jednatele této společnosti. Z celkového obsahu rozhodnutí spíše vyznívá, že správní orgán prvního stupně vycházel z toho, že žalobce vedle výkonu zemědělské činnosti vykonával i funkci jednatele (*„správní orgán konstatuje, že účastník řízení je jednatelem společnosti a tato skutečnost vyplývá takové z výpisu z obchodního rejstříku. Je tedy ještě více*

zarážející, že právě osoba, která je statutárním orgánem společnosti, podepíše pracovní smlouvu. Je třeba ještě jednou zopakovat, že druhem práce byl sjednán „jednatel společnosti“, ale je zde uveden ještě jeden druh práce a tím je „zemědělský pracovník“. V každém případě se však správní orgán prvního stupně nezabýval konkrétními okolnostmi výkonu činností, které označil jako nelegální práci, na základě kterých by zkoumal, zda porušení předpisů o zaměstnávání cizinců bylo prokázáno v dostatečné intenzitě, aby jednání žalobce mohlo být podřazeno pod pojem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“. Odůvodnění správního orgánu prvního stupně tak z hlediska požadavků shora citované judikatury neobstojí.

33. Z odůvodnění rozhodnutí o odvolání vyplývá, že žalovaná se na rozdíl od správního orgánu prvního stupně na několika místech vyjádřila k otázce plnění účelu pobytu žalobcem. Nejprve v obecné rovině uvedla, že účel, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplňován, a že neplnění účelu nenastane pouze v případě, že účastník řízení nevykonává práci pro danou společnost vůbec, ale i pokud vykonává činnost, která je odlišná od činnosti, pro kterou mu bylo vydáno povolení k pobytu. Konkrétně se k (ne)plnění účelu pobytu žalobce žalovaná vyjádřila na str. 9 napadeného rozhodnutí, kde uvedla, že výsledkem žalobce provedeným dne 1. 2. 2017 bylo prokázáno, že žalobce minimálně v období od roku 2015 do 1. 2. 2017 nevykonával funkci jednatele, ale naopak se dopustil výkonu nelegální práce, když vykonával činnosti na vinohradě v Brumovicích a žádným způsobem společnost TACHARGO s.r.o. obchodně nezastupoval. K této argumentaci je třeba uvést, že pro neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle § 37 odst. 2 písm. b) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců nemůže být uvedené neplnění účelu pobytu rozhodující, protože relevantní pro neprodloužení povolení k pobytu podle tohoto ustanovení mohou být pouze okolnosti nastalé v době platnosti povolení k tomuto pobytu, tj. v daném případě v období od 29. 10. 2010 do 22. 10. 2012, nikoli okolnosti nastalé později (v letech 2015 až 2017). Z rozhodnutí žalované přitom (nad rámec prvostupňového rozhodnutí) nelze dovodit, jaké jiné jednání žalobce naplňovalo důvody pro neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu. Ani odůvodnění žalované tedy s ohledem na shora citovanou judikaturu neobstojí.
34. Soud má za to, že z rozhodnutí správních orgánů jako celku není zřejmé, jak byly shora uvedené otázky (zda žalobce plnil účel předchozího povoleného pobytu či nikoliv a popř. v jakém rozsahu, eventuálně jaké byly okolnosti výkonu nelegální práce mající vliv na intenzitu porušení pracovněprávních předpisů) posouzeny, ačkoliv tyto okolnosti byly pro posouzení možnosti aplikace § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců na projednávanou věc stěžejní. Rozhodnutí lze proto v tomto smyslu považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Jak již bylo zdůrazněno, ne každé porušení zákona o zaměstnanosti (výkon nelegální práce) musí být automaticky považováno za jinou závažnou překážku pobytu cizince na území ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců. Z obsahu napadených rozhodnutí přitom nevyplývá, že by doposud zjištěné skutkové okolnosti, které našly svůj odraz v napadeném rozhodnutí a které byly pro posouzení věci relevantní (výkon zemědělské činnosti pro společnost TACHAGRO s.r.o. v období 1. 1. 2012 až 24. 9. 2012) samy o sobě nasvědčovaly tomu, že došlo k natolik intenzivnímu porušení veřejného zájmu, které by odůvodňovalo existenci závažné překážky bránící dalšímu pobytu žalobce na území.
35. Z uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil. V dalším řízení bude na správních orgánech, aby uvedené nedostatky odstranily.

36. S ohledem na shora uvedené soud nepodrobil napadené rozhodnutí přezkumu z hlediska žalobní námitky týkající se plnění účelu pobytu (výkonu funkce jednatele), jelikož posouzení této otázky považuje v této fázi za předčasné. Protože dosud nebylo postaveno najisto, zda zde jsou či nejsou dány věcné důvody pro vyhovění žádosti žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nemohl se soud zabývat ani důvodností námitky vztahující se k přiměřenosti zásahu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce (k délce pobytu, řádnému plnění povinností).

V. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud v Brně tak z výše uvedených důvodů rozhodnutí žalované pro vady řízení pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů bez jednání zrušil [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.); v dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný ve věci úspěch neměl, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce sice dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, nicméně ze spisu nevyplývá, že by mu v řízení o žalobě nějaké náklady vznikly (žalobce byl soudem osvobozen od placení soudních poplatků a byla mu podvkrát ustanovena zástupkyně z řad advokátů).
39. Krajský soud usnesením ze dne 4. 3. 2020, č. j. 29 A 133/2018-66, ustanovil žalobci zástupkyni pro řízení, advokátku JUDr. Yvetu Janákovou. V takovém případě platí odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Odměna ustanovené zástupkyně a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o jeden úkon právní služby (převzetí a příprava zastoupení) ve výši 3 100 Kč a jeden režijní paušál ve výši 300 Kč [§ 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 3 400 Kč. Odměna bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. června 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu